

Resurrection Life of Jesus Church

TILLBAKA TILL APOSTLAGÄRNINGARNA

RLJ-1127-SE

JOHN S. TORELL

30 MARS 2008

DEL 19: INRE STRIDER I KYRKAN

DJÄVULEN GER ALDRIG UPP

Det finns en sak som vi måste lära oss att komma ihåg: Djävulen tröttnar aldrig och ger inte upp; om han möter motstånd på ett område, går han över till ett annat. Det enda sättet att besegra Djävulen är att krossa honom med Guds Ord, så som Jesus gjorde. **Matt. 4:1-11**

EN ANNAN TAKTIK

Eftersom Djävulens attack på församlingen inte hade varit framgångsrik, försökte han nu en annan taktik med att skapa missnöje, vrede, avundsjuka och stridigheter inom församlingen. Här är bakgrunden:

I Jerusalem fanns det vid denna tid judar som var födda, uppfostrade och bodde kvar i staden. De kallades hebreer. Det fanns även judar som antingen var födda i andra länder eller hade utvandrat från Juda för att bo i andra länder. De flesta av dessa "diasporajudar" hade blivit förmögna, och kom tillbaka till Jerusalem på vissa festdagar för att tillbedja i Templet och hälsa på sina släktingar. Somliga bosatte sig där när de drog sig tillbaka i Jerusalem, eller på Juda' landsbygd. Eftersom hebreiska judar hade mindre pengar, blev det spänningar mellan de två grupperna. Lukas beskrev denna situation i **Apg. 2:5-11**

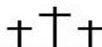
Eftersom så många diasporajudar hade blivit frälsta och inte ville återvända till de länder de kom ifrån, började kyrkan leva ett gemensamt liv, och delade på allting. **Apg. 2:44-46**

När antalet troende ökade till flera än tio tusen, blev det ett heltidsjobb att hysa och klä folket. Då passade Djävulen på att sätta upp de hebreiska judarna mot de grekiska om distributionen av maten. **Apg. 6:1**

Gud tolererar inte ett gemensamt boende, han har gjort varje familj oberoende och det var detta som Djävulen utnyttjade. **1 Mos. 2:21-25**

Apostlarna levde i ett tillstånd av eufori vid denna tid därför att de trodde att det bara var frågan om dagar eller veckor innan Jesus återvände i makt och härlighet och upprättade sitt rike. Därför vistades de i Jerusalem i väntan på detta, och tänkte inte närmare på framtiden eftersom de väntade Jesus. De elva apostlarna förstod att det inte var Guds vilja för dem, att bara förse folket med mat. **Apg. 6:2**

De föreslog en lösning inför kyrkans medlemmar; bilda diakonens ämbete, så kunde dessa ta hand om matdistributionen. **verserna 3-4**

8341 Fair Oaks Blvd, Suite B, Carmichael, CA 95608

Mailing Address: P.O. Box 166 Sheridan, CA 95681

Phone: (916) 944-3724 • Toll Free: (888) 708-3232 • Fax: (530) 633-2918 • www.eaac.org

Diakoner utnämndes inte av apostlarna, de valdes av församlingsmedlemmarna.
vers 5

När valet var gjort, presenterades de för apostlarna, som gav sitt godkännande och sin välsignelse. **vers 6**

Djävulen blev återigen besegrad och kyrkan fortsatte att växa och frodas i tro och kraft. **vers 7**

Satan gick tillbaka till det beprövade vapnet "våld" och vände sin vrede mot en av de sju diakonerna, den som var minst smord och effektiv i att vinna nya själar för Kristus. **verserna 8-15**

VAD KAN VI LÄRA OSS AV DESSA HÄNDELSER?

1. Gud har aldrig menat att människor skall vara uppdelade i kommuner. Istället har han infört familjen som institution, i giftermålet mellan man och kvinna. Detta är den grund som hela länder är uppbyggda på.
 - a. Kommuner och kloster är inte komna från Gud. De är från Satans välde, då de inte främjar en sund livsstil.
 - b. Gud använde slutligen förföljelse för att avveckla kommunen i Jerusalem, och skingrade de troende till många olika länder. **Apg. 8:1**
 - c. Ca 20 år senare skrev aposteln Paulus en mycket grundläggande doktrin för man och hustru. **Ef. 5:21-33**
2. För att vi skall förstå Apostlagärningarna, måste vi lära känna apostlarna och deras tidiga efterföljares tankar. De trodde helt och hållet på att Jesus var Messias och väntade att hans återkomst skulle inträffa inom en kort tid, att han skulle upprätta sitt kungarike, och att judar skulle sköta det. **Matt. 24:1-3; Apg. 1:6-7**
 - a. Församlingen höll fortfarande fast vid den lära som var vanlig bland judar då (och idag) att hedningarna inte har någon själ, kan inte få evigt liv och räknas som djur, skapade till slavar åt det judiska folket.
 - b. Inte förrän i kapitel tio i Apostlagärningarna lär Gud apostlarna att hedningar också är människor och en del av Guds frälsningsplan.
3. Det är viktigt att varje kristen utvecklas i sin kallelse från Gud. Var och en som tror på Kristus är unik, och har blivit formad för en särskild uppgift i Guds rike. Om en kristen glömmer sin kallelse och går sin egen väg, skadar han sig själv och andra. **1 Kor. 12:12-31**
4. Trots den ljuvliga smörjelsen från den Helige Ande kommer alltid närvaron av den Onde och hans likar finnas härnere och vålla de kristna smärta och lidande, tills en dag Jesus återvänder till jorden – **Upp. 12:7-12**

OTRO MÅSTE BEKÄNNAS SOM EN SYND! – Jak. 1:5-8